

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslaget om en ny affattelse af § 1 forkastedes, idet 28 stemte for, 125 imod.

§§ 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden behandling af:

Forslag til lov om helligdagsarbejdsløshedsunderstøttelse.

[Af Glistrup (FP) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 98. Fremsat 17/1 80. Første behandling 14/2 80. Betænkning 22/5 80).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Enggaard (V):

Lovforslaget, vi behandler her, afspejler et betydeligt problem, som er blevet mere og mere klart, efterhånden som månederne er gået. I dag må vist næsten alle erkende, at den udformning, som arbejdsministeren administrativt har givet bestemmelserne omkring § 85 a, er uheldig og for mange virk-

somheder overordentlig skadelig. Det har indtil nu oven i købet været et særligt problem, at de omkostninger, som f. eks. i forbindelse med løsarbejdere har været påført virksomheder i form af erstatning for dagpenge i helligdagsperioderne, ikke har kunnet indregnes i priserne. Det er et problem, som jeg forstår nu skulle være under løsning igennem den ændring af prisloven, som dette folketing i øjeblikket behandler.

Alle parter – også begge parter på arbejdsmarkedet – er i dag enige om, at der bør findes en anden udformning af disse helligdagsbestemmelser. Dette er baggrunden for, at venstre med tilslutning fra det konservative folkeparti har stillet et ændringsforslag, der giver arbejdsministeren mulighed for at undtage visse faglige grupper, herunder løsarbejdere, fra forpligtelsen.

Vi mener, at dette i virkeligheden giver arbejdsministeren mulighed for hurtigt at få løst den del af problemet, som er særlig presserende.

Fremskridtspartiet har med lovforslaget fremsat et, synes jeg, noget abrupt forslag om helt at fritage arbejdsgivere fra at indbetale en del af dagpengene i sådanne perioder. Det mener vi ikke er rigtigt. Sparehensyn for det offentlige taler for, at der stadig findes bestemmelser på dette område, men vi mener med det stillede ændringsforslag, som vi anbefaler tinget til vedtagelse, at have givet arbejdsministeren det redskab, som han har brug for for hurtigt at kunne få løst det presserende problem.

Grethe Fenger Møller (KF):

Det fremgår direkte af betænkningen vedrørende dette lovforslag, at regeringspartiet har erkendt, at det lovforslag, som man fik gennemført i sidste folketingssamling, ikke har været rigtigt. Dengang gjorde regeringen alt, hvad den kunne, for at forsvare sit lovforslag og for at forsvare det synspunkt, at nu skulle arbejdsgiverne betale for helligdagsslukninger. Men nu siger man klart fra socialdemokratiets side i betænkningens bidrag, at det har vist sig, at ordningen også har haft visse utilsigtede virkninger, ligesom den har givet anledning til et stort antal klagesager. Ja men det var jo det, vi fortalte regeringen og socialdemokratiet, da man behandlede lovforslaget i sin tid, men dengang ville

[Grethe Fenger Møller]

regeringen ikke lytte til det konservative folkeparti. Nu er man åbenbart blevet klogere.

Vi venter stadig på et udspil fra regeringens side. Regeringen har sagt, at den erkender problemets omfang, og at man vil være med til at løse det. Vi håber så på, at det også bliver tilfældet. Først skulle man vurdere de klagesager, man havde fået fra julelukningen, så skulle man vurdere påskelukningen, og nu har man sagt, at man måske ikke behøver vurdere påskelukningen for at kunne finde frem til en hensigtsmæssig ordning.

Vi mener, der er et meget stort behov for at få løst disse problemer. Vi mener også, det kan være rigtigt, at man diskuterer dette problem i landsarbejdsnævnet. Derfor har vi sammen med venstre stillet et ændringsforslag, som går ud på, at vi i første omgang prøver på at løse de problemer, der helt klart og oplagt er omkring løsarbejdernes forhold. Vi har fået en masse eksempler på, hvor helt urimeligt ordningen på dette felt har virket, og hvilke økonomiske belastninger den har medført for virksomheder, der blot en eller to dage har måttet tage løsarbejdere ind.

Vi stoler på, at arbejdsministeren så vil komme med et forslag. Arbejdsministeren har lovet, at problemet skal være løst inden jul. Vi går ud fra, at når arbejdsministeren har tilkendegivet dette over for folketingets arbejdsmarkedsudvalg, betyder det, at vi så hurtigt som muligt, når vi kommer ind i oktober måned, får et forslag fra arbejdsministerens side, således at det kan nå at blive vedtaget i folketinget i så god tid, at det kan få virkning, inden juleperioden indtræder.

Det er vores begrundelse for at have stillet dette ændringsforslag. Vi har haft sympati for fremskridtspartiets lovforslag, men vi mener, det må være rigtigt at få en udtalelse fra landsarbejdsnævnet. Vi skal endnu en gang henstille til arbejdsministeren, at vi får den så hurtigt som muligt. Vi vil simpelt hen ikke være med til, at problemet også eksisterer ved juletid.

Glistrup (FP):

Udvalgsarbejdet har entydigt og uigendriveligt dokumenteret, at det var en ubrugelig ordning, som 9 partier her i tinget den 23. maj sidste år gennemtrufede imod det, som fremskridtspartiet gjorde opmærksom på og stillede ændringsforslag om skulle falde væk.

Jeg kan oplyse fru Grethe Fenger Møller om, at de konservative var blandt de 9 partier, som den 23. maj sidste år stemte for, at den nugældende ordning skulle gennemføres.

Nu står vi altså i den situation, at den stadig står som reglen i loven, men bevares, vi har et venligt tilsagn fra arbejdsministeren om, at han nok i god tid før vi nærmer os juleperioden – julen begynder jo omkring den 14.–15. december i forhold til denne lovregel – skal sørge for, at vi får en god og ordentlig ordning.

Vi kan så selvfølgelig håbe på, at det denne gang vil lykkes arbejdsministeren at få udarbejdet en ordning, som er absolut tilfredsstillende. Men der er forskellige misteltene, som arbejdsministeren ikke med garanti kan tage i ed. F. eks. kan han ikke inden efteråret få ændret Danmarks Riges grundlov og derved sikre, at vi ikke kan komme ud for at skulle føre valgkamp i oktober måned, således at folketinget først skal samles engang sent i november måned.

Når vi alle sammen er enige om, at den ordning, der findes i øjeblikket, er dårlig og elendig, så gør vi nu engang det sikreste ved, at vi sletter den ordning. Selv om vi nu sletter den ordning, som altså ikke kan bruges, er der jo intet, der hindrer arbejdsministeren i, hvis folketinget får normale arbejdsvilkår til efteråret, at komme og fremsætte de geniale forslag, som han altså siger vil kunne udvikles i hans hjerneceller, når de får den gode danske sommer til at påvirke sig i de kommende måneder.

Der er i arbejdsministerens hele holdning ikke noget som helst, der med rimelighed kan begrunde, at man ikke nu vedtager forslaget om at kaste på møddingen det, som altså er møddingen værdigt efter alle de erfaringer, der er blevet forelagt for udvalget – hvilket vi i fremskridtspartiet var så udmærket klar over, før vi stillede vort ændringsforslag sidste år i maj måned, og før vi fremsatte det lovforslag, som man her har til behandling.

Nu kommer man fra venstres side og siger: ja men det skyldes, at arbejdsministeren har lavet dårlige administrative bestemmelser. Men det, arbejdsministeren har gjort i sine administrative bestemmelser, er jo blot, at han har underskrevet det, som SV-regeringen stod bag ved i lovforslaget. Arbejdsministeren kunne ikke ændre den til grund lig-

[Glistrup]

gende lovbestemmelse, og derfor holder venstres indvending ikke. Det er de 9 partier, der den 23. maj sidste år stemte for denne ordning, som har det fulde ansvar; man kan ikke skyde det over på administrationen.

Venstres og konservatives ændringsforslag i dag går ud på, at man siger: når folketinget ikke har kunnet finde ud af det, så må man håbe på, at arbejdsdirektøren kan. Det er selvfølgelig også noget, vi kan håbe på, at vi har en velbegavet arbejdsdirektør, der måske kan løse nogle problemer, som 179 folketingsmedlemmer ikke har kunnet løse. Men jeg synes trods alt, at arbejdsgangen må være den, at hvis arbejdsdirektøren har løsningsmuligheder, så må han forelægge dem for folketinget, så folketingets partier i givet fald kan vedtage et lovforslag i god tid, som man siger, inden juleperioden. Vi har kunnet leve igennem så mange år uden overhovedet at have lovgivning på dette område, og selv om det skulle times os, at vi skulle opleve den kommende jule- og nytårsperiode uden at have lovgivning på dette område, vil der ikke ved det ske nogen afgørende ulykker.

For dem, der kan tænke logisk, taler alt derfor i retning af, at man må vedtage fremskridtspartiets lovforslag, som det foreligger. Man må viske tavlen ren. Så kan vi tage en diskussion, når vi fra den ene eller den anden derefter får nogle gode ideer, som vi kan få forelagt og få drøftet. Men det er aldeles ulogisk at lade den ordning, som har bevist sin elendighed, få lov til at blive stående – eller bare føje denne julebøn på. Det er faktisk det rigtige udtryk for venstres og konservatives ændringsforslag om, at hr. Kaj Westergård nok kan finde en eller anden løsning på de problemer, som folketinget altså ikke har kunnet magte.

Derfor er den logisk rigtige afstemningsform at bruge sit nej i dag til ændringsforslaget og sit ja ved tredjebehandlingen til lovforslaget i dets helhed.

Bolvig (RV):

Hr. Glistrup har ikke ret, når han siger, at det er en umulig ordning, vi gennemførte i maj måned sidste år, men det er rigtigt, at § 85 a har nogle utilsigtede uheldige virkninger, som må ændres. Det er da også erkendt af regeringen og arbejdsministeren.

Jeg synes alligevel, debatten her er værdifuld, fordi arbejdsmarkedets parter gennem denne debat nu bliver klar over, at det er regeringens og folketingsflertallets hensigt at ændre loven, således at vi undgår de erkendte utilsigtede virkninger, som vi er klar over findes. Men lad os nu gøre det ordentligt, og lad os få erfaringerne ikke kun fra julehelligdagsperioden, men også fra de helligdagsperioder, vi har haft i foråret. Med disse erfaringer er vi i stand til at gennemføre de ændringer, der er nødvendige. Hr. Glistrup ved, at der er klart flertal i folketinget for at få det gennemført så hurtigt som muligt efter, at vi mødes den første tirsdag i oktober.

Det radikale venstre kan ikke medvirke til det stillede ændringsforslag eller til gennemførelsen af det foreliggende lovforslag.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal også melde mig i kredsen af de ordførere, som siger, at vi i udvalget har fået redegørelser fra arbejdsministeren gående på, at der må flere undersøgelser til, før der kan ændres på dette her. Vi må afvente de undersøgelser, og så må vi se, om der er tale om så mange ulykkeligheder, som der er fremført her fra talerstolen – især fra forslagsstillerne. Jeg tvivler på det, men lad os nu afvente den redegørelse, og lad os så se på, hvor stort et misbrug der er. Vi må afvise ikke kun lovforslaget, men også ændringsforslaget.

Arne Melchior (CD):

CD føler sig naturligvis helt dækket ind af det bidrag til betænkningen, som vi har afgivet sammen med socialdemokratiet og det radikale venstre. Dog savner jeg en enkelt oplysning i denne udtalelse – jeg er naturligvis både beredt og forpligtet til at tage medansvar for, at den ikke er kommet med – nemlig en oplysning om tidspunktet for den ændring af reglerne, som arbejdsministeren har erklæret at regeringen er indstillet på at foretage. Jeg vil derfor gerne ved denne lejlighed direkte henvende mig til ministeren og bede ham i sit indlæg her bekræfte, at en sådan ændring vil ske inden jul, og selvfølgelig i så god tid inden jul som muligt.

Jeg skal ledsage dette med en opfordring til ministeren om at inddrage de partier, der står bag denne udtalelse – også kristeligt folkeparti, der jo ikke er repræsenteret ved

[Arne Melchior]

stemmeberettiget medlem i dette udvalg – i hvert fald mindst disse partier, i de overvejelser, man vil gøre sig. Ikke fordi vi skal hjælpe ministeren med at udforme lovforslaget, men vi plejer traditionelt at have et godt samarbejde om disse ting. Hvis andre partier kan inddrages, så så meget desto bedre. Ministeren finder nok selv ud af formen og tidspunktet for dette.

Må jeg endelig om det stillede ændringsforslag sige, at da vi stemmer for forkastelse af lovforslaget, har vi ikke følt det opportunt at tage stilling til dette ændringsforslag, og vi vil derfor undlade at stemme ved denne lejlighed.

Kurt Hansen (VS):

At der til stadighed finder et omfattende arbejdsgivermisbrug af dagpengesystemet sted, er klart dokumenteret ved de seneste arbejdsløshedsstatistikker, ingen tvivl om det. Dette lovforslag fra fremskridtspartiet handler om, at dér, hvor man har taget en millimeter, et lille, bitte skridt, i retning af at komme det altomfattende arbejdsgivermisbrug af dagpengesystemet til livs, skal det fjernes. Fremskridtspartiet siger klart – og det kan man kalde en politisk holdning – at arbejdsgiverne ingen udgifter skal have i forbindelse med, at de lukker deres virksomheder og sender folk hjem, ja, de skal efter fremskridtspartiets opfattelse overhovedet ikke have nogen som helst udgifter til dagpengesystemet. Det er jo en klar politisk holdning, som fratager arbejdsgiverne enhver form for forpligtelser over for arbejdsløsheden.

Vi har den stik modsatte opfattelse: vi har gentagne gange fremhævet, at det bør være arbejdsgiverne, der i fuldt omfang betaler den understøttelse, som de arbejdsløse skal have. Det er dem, der har skabt denne arbejdsløshed, og det er dem, som udgør det grundlæggende i det kapitalistiske system, der er så smækmodsningsfyldt, at det ikke er i stand til at sikre beskæftigelsen. Derfor stemmer vi selvfølgelig klart nej til fremskridtspartiets forslag.

I diskussionen om denne jule-nytårslukningshistorie, hvor arbejdsgiverne tidligere havde mulighed for at sende arbejderne hjem og få det betalt over arbejdsløshedsdagpengene, har vi sagt, at § 17 b i ferieloven må

fjernes. Denne paragraf, som giver arbejdsgiverne mulighed for at påtvinge lønarbejderne ferie i den omtalte periode, er jo med til at blødgøre denne lov i så stor udstrækning, at den næsten ingenting er værd, når arbejdsgiverne kan tvinge folk til at holde ferie, når de skal lukke, i stedet for at betale lønarbejderne de penge, de ellers skulle have haft i løn.

Derfor siger vi, at § 17 b i ferieloven skal fjernes, for at denne bestemmelse, der blev indført sidste år, om arbejdsgiverbetaling i forbindelse med jule-nytårslukning og helligdagslukning i det hele taget kan komme til at virke. Det har vi fremsat lovforslag om, ligesom vi stillede ændringsforslag om det, dengang den lov, som fremskridtspartiet nu vil have ophævet, blev gennemført.

Dernæst vil jeg stille nogle spørgsmål til arbejdsministeren.

For det første: kan arbejdsministeren bekræfte, at der fra arbejdsgiverkredse har været ført en slags kampagne for, at Arbejdsgiverforeningens medlemmer skulle omgå denne lov, en kampagne, der tenderer imod boykot? Det vil jeg bede arbejdsministeren kommentere.

For det andet: kan arbejdsministeren bekræfte, at der som følge af de regler, der blev indført sidste år, og som hr. Glistrup og fremskridtspartiet nu vil have strøget, kører omkring tusinde sager mod forskellige arbejdsgivere, der har nægtet at overholde bestemmelserne i lovgivningen?

For det tredje: hvorledes tænker arbejdsministeren sig disse sager afsluttet? Hvad skal der ske med de arbejdsgivere, der har lavet en boykot af disse bestemmelser? Vil der ske en tvangsinddrivelse af de midler, som de hidtil har nægtet at slippe, eller hvorledes forestiller arbejdsministeren sig at udgangen på det problem, arbejdsgiverne her har skabt, skal blive?

Poul H. Møller (KrF):

I relation til hr. Arne Melchiors bemærkninger til arbejdsministeren før vil jeg gerne på mit partis vegne sige, at vi ikke kan stemme for det af venstre stillede ændringsforslag, idet vi går ud fra, at arbejdsministeren vil opfylde det løfte, han har givet os i arbejdsmarkedsudvalget, om, at de ændringer, som er nødvendige på grund af sidste års uro

[Poul H. Møller]

ved juletid som følge af de utilsigtede virkninger af loven, vil kunne nå så betids frem og forslag derom altså være fremsat måske allerede i løbet af oktober måned, at det kan have indvirkning på den kommende jul og nytår i indeværende år, således at de ting, der skal rettes, kan nå at blive rettet, og således at der ikke opstår den situation, som vi var vidner til ved sidste jul, i 1979.

Derfor må vi stemme såvel imod selve forslaget som imod det stillede ændringsforslag.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg skal sige til hr. Arne Melchior, at jeg gerne over for folketinget vil bekræfte det, jeg har sagt i arbejdsmarkedsudvalget, om, at de ændringer, der skal til i § 85 a, vil blive forelagt folketinget i så god tid, at de er trådt i kraft inden næste jul-nytårssituation, altså inden situationen jul-nytår 1980. Jeg skal også gerne love, at de partier, der står bag regeringens holdning i denne sag, vil blive indkaldt til en drøftelse, forinden forslaget behandles i folketingsalen.

Så vil jeg gerne gøre en bemærkning til hr. Enggaard. Hr. Enggaard brugte vist det udtryk, at problemet med denne ordning var, at arbejdsministeren administrativt havde ødelagt en i øvrigt positiv og god ordning. Jeg tror, hr. Enggaard med denne udtalelse gør mig for megen ære. Det er ikke arbejdsministeren, der alene har fastsat disse regler; de er fastsat i overensstemmelse med loven – på dette punkt er jeg enig med hr. Glistrup – efter en nøje vurdering fra arbejdsmarkedets parter side i landsarbejdsnævnet; det er det, der er sket i denne sag. Det må også være naturligt, at arbejdsmarkedets parter inddrages med henblik på at få løst de konkrete problemer, der er opstået ved ordningen.

At der er opstået problemer med ordningen, vil jeg gerne bekræfte over for folketinget. Jeg synes på en måde ikke, der er noget overraskende i, at vi ind imellem oplever, at en lovgivning, som gennemføres med den rigtige hensigt og det rigtige sigte, i sin praktiske udformning viser sig at indeholde problemer, som folketinget efterfølgende må korrigerer. Jeg synes, det må være en normal procedure, og jeg synes ikke, der er noget forkert ved at indrømme det, hvis der er blevet begået fejl ved den praktiske realisering af en i øvrigt rigtig tankegang.

Så skal jeg sige til hr. Glistrup, at alle rygtter om, at hr. Glistrup skulle være faldet af på den, efter det betækningsbidrag, fremskridtspartiet nu har afleveret, må forstumme. Jeg mindes ikke at have læst et stykke så veloplagt prosa som det, fremskridtspartiet har afleveret til betænkningen. Der siges her bl. a.:

»Når § 85 a's fans skal forsvare deres skamridt af arbejdsløshedsloven, forfalder de da også altid til i virkeligheden meningsløse gloser som »omgåelse«, »misbrug« og »fiduser«. Det er følelsesbetonede skældsord, som enhver taler kan få til at omfatte alt eller intet efter eget behag, men de indeholder ikke reel argumentation for en snus tobak. At de er § 85 a-folkenes eneste forsvarsskanse efter lang og indgående debat om emnet, viser, at § 85 a er en fejlkonstruktion.«

Så tales der om »en typisk konfrontations-situation mellem fremskridtsideologien og gammelpartilinen«, og så siger man fra fremskridtspartiets side, at

»Z-løsningen . . . «

– det lyder helt truende –

»Z-løsningen er at hugge gordiske knuder over ved at fjerne specialrestriktionsordninger, . . . «.

Hvad er det, hr. Glistrup prøver med alle disse mange og måske lidt usædvanlige, men meget veloplagte gloser at sige? Hvad er det, hr. Glistrup siger? Hr. Glistrup siger, at hvis en lovgivning er vanskelig at kontrollere i praksis, skal man ikke prøve at ændre den sådan, at den bliver effektiv; man skal ophæve lovgivningen.

Lad mig som eksempel nævne skattekontrollovgivningen. Enhver ved, at den er meget svær at få opfyldt i praksis, men jeg tror, de færreste ville mene, at man for at løse problemerne på dette konkrete område hellere helt skulle opgive at have nogen form for kontrol med skattelovgivningen.

§ 85 a er kontrol med arbejdsløshedslovgivningen. Det er et forsøg på at kontrollere, at arbejdsløshedslovgivningen ikke bruges til utilsigtede virksomhedstilskud. Det kan ikke være i lovens ånd, og jeg tror ikke, det er i overensstemmelse med folketingsflertallets opfattelse, at skatteyderne via arbejdsløshedslovgivningen skal finansiere helt normale lukninger og afbrydelser af virksomhedernes produktion i forbindelse med helligdage.

[Arbejdsministeren]

Det, flertallet imidlertid har sagt, og som jeg er enig i, er, at vi inden næste jul-nytårs-situations indtræffen må sikre, at de uheldige virkninger, der er af denne kontrolforanstaltning, § 85 a, bliver afhjulpnet, og det har jeg på regeringens vegne lovet at gøre. Hr. Gli-strups forsøg på at hugge gordiske knuder over går i virkeligheden ud på at kodificere en praksis og et adfærdsmønster, som er i klar modstrid med lovens hensigt og lovens ånd, og som koster danske skatteydere i sne-sevis af millioner kroner.

Vi bryder os fra regeringens side ikke om denne form for at hugge gordiske knuder over, og derfor kan regeringen ikke medvirke til at vedtage forslaget ved tredje behandling. Regeringen ønsker derimod sammen med arbejdsmarkedets parter at løse de praktiske problemer, der er opstået på enkelte konkrete områder, inden næste jul.

Så skal jeg besvare hr. Kurt Hansens to spørgsmål. Det første spørgsmål lød, om jeg mente, der fra arbejdsgiverside i denne situation var udfoldet boykotbestræbelser. Jeg vil ikke bruge udtrykket »boykotbestræbelser«, men jeg skal ikke skjule, at jeg har appelleret til Arbejdsgiverforeningen om at medvirke til, at denne ordning kom til at forløbe på en harmonisk måde. En række virksomheder har også medvirket positivt og har forstået baggrunden for denne regel. Andre virksomheder er blevet ramt utilsigtet af reglen, men atter andre – og det er jeg nødt til at sige ved denne lejlighed – har ikke medvirket til, at ordningen blev administreret positivt, og jeg har appelleret til Arbejdsgiverforeningen om, at også sådanne virksomheder rent faktisk kom til at bidrage til, at ordningen kunne administreres. Men jeg er ked af at måtte sige, at Dansk Arbejdsgiverforening ikke har modtaget denne opfordring fra min side på en positiv måde, og det kan jeg selvfølgelig kun beklage.

Så bliver jeg spurgt, om der er tusind sager i arbejdsdirektoratet som følge af, at arbejdsgivere har nægtet at betale de beløb, som arbejdsløsheds-kasserne har lagt ud for dem. Jeg kan bekræfte, at tallet er ca. 1.000, og jeg kan til hr. Kurt Hansen sige, at de, der ikke betaler, og som er pligtige til at betale, selvfølgelig vil blive indkrævet på normal måde ved inkasso.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslaget om en ny affattelse af lovforslagets tekst

forkastedes, idet 31 stemte for, 101 imod; 5 stemte hverken for eller imod.

Lovforslagets tekst
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning i henhold til grundlovens § 47 med hensyn til statsregnskabet for finansåret 1977-78.

(Beslutningsforslag nr. B 132. Fremsat 21/5 80 i betænkning fra finansudvalget).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til anden (sidste) behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslagets tekst
vedtoges uden afstemning.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.